

»Vi må ikke fortvivle«

Mørk er november og løvfaldet slut. Sådan skriver Thorkild Bjørnvig i sin novembersang, og den rammer november helt perfekt. November er en måned, der er præget af melankoli. Vi begynder med Alle Helgen, hvor vi mindes vore kære døde. Vi tager ligesom fat i vores sorg, og vi sætter lys på gravstederne og holder gudstjeneste til minde om alle dem, vi savner og længes efter. I november er sommeren for længst slut – også selvom vi ikke har haft en særlig solrig sommer i år.

Efteråret er på det sidste og vinteren står for døren, vi står med mørke og regn og sne i den kommende tid. Derfor er november så melankolsk en måned. Det er også den måned, hvor vi begynder at tænke over, at året snart er slut, så det er vel ikke helt unaturligt at begynde at se tilbage på, hvad vi har nået i årets løb. Måske står vi med en masse uafklarede ting, måske har vi mange forhold, der skal løses. Der er nok at tænke over i vores travle hverdag. Der er virkelig en fare for, at vi kommer til at se lige så sort på tilværelsen, som vejret jo er.

Men så sniger der sig efterhånden en forventning ind, som jo for mange mennesker kan hjælpe noget på melankolien, nemlig forventningen om advent og jul, som mange mennesker glæder sig

rigtig meget til. Der er altså et lille lyspunkt i november, hvis ellers man hører til dem, der glæder sig til julemånedens travlhed og hygge.

Melankolien har måske en tendens til at fylde alt for meget hos nogle mennesker, og derfor så får den så meget plads i sindet i en måned, hvor det hele er trist og mørkt og vådt. Men heldigvis, så får det da ende. Selvom det kan være vanskeligt at se igennem mørket, så er der dog lys bag. Vi har godt nok en vinter foran os, men efter den, så sker miraklet igen, så kommer foråret med lys og varme, sol og godt humør. Sådan er det jo i et land, hvor vi er så heldige, at årstiderne skifter. Vi har altid noget at glæde os til, uanset hvilken årstid vi holder mest af. Og det må vi virkelig holde os for øje, for melankolien har det jo med at blive helt mørk og uigennemsigtig. Vi kan ikke se nogen vej ud af mørket, men vi ved, at det er der. Der kommer med stor sikkerhed både lys og glæde efter denne måned, hvor det hele kan gå i sort for os, Vi må bare vente og holde ud, vi må ikke fortvivle, uanset hvor meget mørket ellers fylder i vores liv, så er der også lys bag.

Vi kan ønske for hinanden, at vi holder ud, indtil lyset møder os igen, og tager magten tilbage i vores tilværelse. Derfor kan vi også ønske hinanden en god november.

/sognepræst Peter Stentoft